

Olin tentissä vieläkin kannissäl! "Hitto mikä kohmelo..." Varmasti kaikille tuttuja aforismeja. Uskomme, että moni haluaisi tietää sellaisen annosmäärän, jolla seuraavana aamuna päähän ei sattuisi eikä haukottelu olisi niin värikästä. OUTPUTin tutkijaduo päätti näin ennen vappua selvittää yhteiskunta- ja kasvatustieteilijöiden viinapäiden laadullista kestävyyttä kvantitatiivisin menetelmin.

Kyselyyn vastasi huppeat 139 enemmän tai vähemmän kupittanutta tiedekuntamme jäsentä. Näistä kuusi oli vastaushetkellä unohtanut pääaineensa tai käsittänyt väärin olevansa meidän tiedekunnasta, kaksi muuta olivat juoneet itseltään muistijäljen eksaktista juomien määrästä, ja yksi vastaaja oli mitä ilmeisimmin vastaushetkelläkin niin "päisn" ettei osannut vastata kyselyyn.

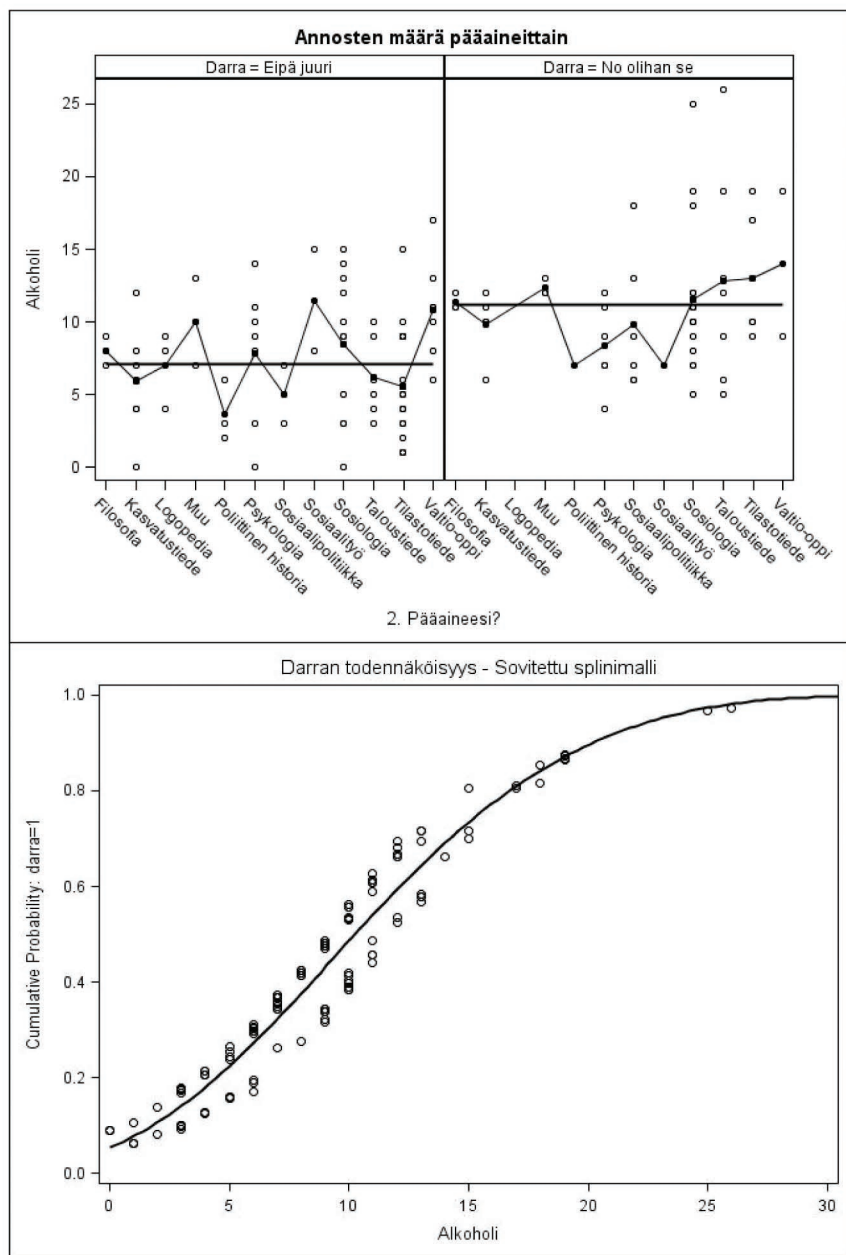
Datasta käy ilmi, että valtio-opin ja poliittisen historian lukijoille riittää keskimäärin alle 6 tunnin yöunet. Pisimmät päikkärit mait-

toivat sosiologeille moodin ollessa huppeat 10 tuntia. Aineiston koko ei riitä osoittamaan, että unen määrällä olisi tilastollisesti merkitsevää vaikutusta darraan Khin-neliö-testin perusteella ($p=0.9036$), joten torkkumiseen käytetyn ajan voisi jatkossa käyttää johonkin tähdellisempään.

Eniten satunnaisgeneroitua ilolientä ovat juoneet luonnollisesti me statistikot, mutta myös sosiologit tuntuvat pitävän tästä "jotakin elävää"-juomasta. Yllättäen taloustieteilijät ottavat pönttöä mieluiten miedoilla keskiarvon ollessa noin seitsemässä annoksessa, kun valtio-opin ja poliittisen historian opiskelijoille maistuu parhaiten P-klubin sininen jallu ja muut vastaavat tiukat viinat verrattuna muihin tiedekuntamme opiskelijoihin.

Darratilassa oli tilastollisesti merkitseviä eroja eri ainejärjestöjen välillä. P-klubilaisilla vain noin joka neljännellä oli seuraavana aamuna darra vaikka alkoholia juotiin keskimäärin 10 annosta ja nukuttiin vähiten. Logopedit ansaitsivat nolladarra-statuksensa 7 annoksen keskimääräisellä pämpäämisellä. Kompleksilaisista taas kaksi kolmesta poti dagenefteriä noin puolellatoista sikspäkillä. Dialectican, Fobian ja T-klubin kyselyyn vastanneista jäsenistä noin joka toinen sai darran samalla 9 annoksen alkoholimäärällä. Sklubilaiset juovat keskimäärin 10 alkoholiannosta ja heistä kolme viidestä saa darran.

Sukupuolijakauma toi esiin yllättäviäkin eroja. Esimerkiksi kaikki filosofi-pojat saavat darran juomalla keskimäärin 12 annosta. Filosofi-tytöt juovat keskimäärin 9 annosta ja heistä vain neljäsnes saa darran. Psykologeilla on sama trendi sillä erotuksella, että psykologi-tyttöillä on filosofeja heikompi viinapää. Pojat saavat aina darran ja juovat keskimäärin 12 an-

nosta, mutta tytöistä joka toinen saa darran jo keskimäärin 7 juomalla, ja yksi tytöistä sai darran jo 4 alkoholiannoksella. Logopedian, valtio-opin, poliittisen historian ja tilastotieteen tytöt ovat löytäneet Graalin maljansa eivätkä pode lainkaan krapulaa. Sosiologi-pojat ovat eittämättä rapeutuneimpia, sillä he juovat keskimäärin 15 annosta ja joka neljäs ei edes saa tästä määrästä darraa.

On intuitiivisesti oletettavissa, että alkoholimäärällä olisi osuutta darran tuloon. Näin tilastotkin osoittavat. Logistisella regressiolla pystyttiin aineiston nojalla osoittamaan, että aina kun juot yhden juoman lisää, darran riski kasvaa 1.3-kertaiseksi. On siis noin 4.6-kertainen riski saada darra, jos juot kuusi olutta suhteessa siihen, ettet joisi yhtäkään. Darraa ei saada keskimäärin 7 juomalla, mutta darra saadaan jo keskimäärin 11 juomalla, eli juotuasi 11 annosta alkoholia, sinulla on 17-kertainen riski saada darra. Tämän tutkimuksen perusteella kukin voi itse etsiä sopivimman annosmäärän 7:stä 11:een juomasta pääainetta ja sukupuolta silmällä pitäen.